

[Aksel Larsen.]

lidt dialektisk, lidt mindre skematisk paa Tingene. Der er ingen Tvivl om, at Tyskland eller Tyskerne, om man vil, er en slagen Fjende objektivt set, de er slaaet ned i en Krig, men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved lige saa vel som jeg, at subjektivt set føler formodentlig det store Flertal af det tyske Folk sig aldeles ikke slagen. De mener kun, at de ved en Tilfældighed, ved Skæbnens midlertidige Ugunst desværre har tabt en Krig, og de tænker paa at forberede sig paa den næste. Saa længe Nazismen lever i det tyske Folk, saa længe det tyske Folk ikke er blevet et virkeligt demokratisk Folk med Evne til at opretholde et godt og fredeligt Forhold til sine Naboer, kan man ikke, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde, betegne det som en slagen Fjende, der skal behandles, som om det ingen Fjende var mere. Jeg mener ikke, at man skal være fjendsk over for Tyskland og Tyskerne, men jeg mener, man skal se Realiteterne, som de er, og derfor bidrage til, at Muligheden for, at Nazismen, Militarismen og Imperialismen igen kan løfte Hovedet og komme til Magten i Tyskland og gøre dette Land til en Trusel for Freden i Europa, bliver udryddet. Vort Parti gav Udtryk for sine Meninger desangaaende, da vi deltog i Forhandlingerne om Memorandumet til de 4 store Udenrigsministre, men desværre kunde vi ikke faa Tilslutning fra noget af de andre udvalgsberettigede Partier til disse Synspunkter.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Paul Holt advarede i Dag her fra Talerstolen mod Demagogi og urigtige, usaglige Fremstillinger inden for det politiske Liv. I samme Aandedræt fremsatte det ærede Medlem den Udtalelse, at de to Partier Venstre og Konservative var uenige med Det radikale Venstre i det sydslesvigske Spørgsmaal, men de to Partier lod sig deres Stilling diktere af Det radikale Venstre. Som alle i denne Sal ved, er dette fri Fantasi. For det første er det ikke to kompakte Partier, der staar enige om en anden Politik end den, Danmark fører paa dette Omraade. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at det faktiske Forhold er, at naar Ansvaret har skullet tages, har 5 Partier kunnet enes om Danmarks Stilling udadtil, hvilke Nuancer der saa i øvrigt kan være. Det ærede Medlem ved ogsaa, hvis han tænker sig lidt om, at hvis disse Nuancer i det sydslesvigske Spørgsmaal fik Lov til at sønderdele dette Ting, saa var det eneste sikre,

at Danmark vilde blive uden nogen som helst Indflydelse over for den øvrige Verden med Hensyn til de Ting, som vore sønderjyske Landsmænd kan være interesseret i.

Det smerter mig at skulle sige til den højtærede Finansminister, at jeg maa fastholde mine Beregninger over for Professoren. Den højtærede Finansminister mente, at naar jeg anslog Værdien af det Arbejde, de indkaldte vilde kunne udføre, hvis de ikke var indkaldt, til 60 Mill. Kr., havde jeg glemt at trække fra Omkostningerne ved Kost og Logi, som nu betaales i Kraft af Bevillingerne paa Finansloven. Heri tager den højtærede Minister fejl. Jeg vil antage, at jeg ikke siger for meget, naar jeg siger, at de 20 000 Mand repræsenterer i hvert Fald en Produktionsværdi af mindst 3 000 Kr. pr. Mand + Kost og Logi. Det vil den højtærede Minister jo kunne se af, at alene den Løn, de paagældende kan opnaa, er af den Størrelse, jeg her har nævnt.

Der har nu været ført meget lange Diskussioner her i Tinget mellem det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og Venstre om Restriktionerne, om, hvad Venstre har sagt forud for Valget, og hvad Venstre nu gør. Jeg kan ikke længere afvinde hele dette Spørgsmaal nogen særlig Interesse. Som jeg sagde i Formiddags: det hjælper jo ikke Landet, om Venstre har sagt noget andet, end de siger i Dag. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Bemærkninger er vel nok Udtryk for, at han er en noget mere ubarmhertig Natur end jeg. Jeg vilde aldrig nænne at minde det høje Ting om Minister Federspiels national-økonomiske Betragtninger, hverken hans Betragtninger forud for Valget eller efter. For vort eget Vedkommende har jeg Lov til at sige, at vi kan sammenligne de Udtalelser, vi forud for Valget fremsatte om Restriktionerne og om, hvad der vilde være ønskeligt, og hvad der vilde blive nødvendigt, med det, der faktisk senere er sket. De to Ting falder sammen. Det, vi sagde, var ikke saa populært forud for Valget, og derfor fik Venstre de mange Stemmer i København. Til Gengæld har vi den Tilfredsstillelse ikke at have sagt mere, end vi kan staa ved. Og en Ting til, som er meget vigtigere: vi har den Tilfredsstillelse, at Venstrepartiet ikke efter denne Krig gaar ud i den løsslupne økonomiske Politik, som efter den foregaaende Krig førte til det store Sammenbrud. Venstre er klar over i Dag, at Afviklingen maa foregaa gradvis. Til Gengæld kan jeg over for den høje Regering sige, at det skal ikke komme til at mangle paa Det radikale Venstres Støtte til en Afvikling af Krigtidens